

Inceputul cursurilor universitare coincid cu alte acțiuni de forță împotriva țării.:

-La Craiova pe 11 Ianuarie delegatii comitetelor sătești (adică agentii comunisti) hotărăsc să treacă la inventarierea celor ce au peste 50 de hectare și improprietărirea imediată a țăranilor.

-Primul ministru, generalul Rădescu este informat de Marele Stat Major că au fost "identificate gărzi înarmate și depozite de arme și munitii la sediile P.C.R-ului, Uniunii patriotice și Madosz, în mai multe orașe din țară.

-Gheorghe Ghiorghiu -Dej se întoarce de la Moscova încurajat în acapararea puterii, în eliminarea din viața politică a lui Iuliu Maniu și alăturarea pe vecie politicii sovietice constând mai ales, în produse animale, vegetale și industriale...

Tineretul comunist găsește altă mască - pentru cei ce refuzau aderarea prin înființarea -Tineretului progresist-subordonat F.N.D-ului la care aderă în aceeași zi de 21 Ianuarie 1945 și U.F.D.Reul care încadraseră toate femeile de la sate și orașe fără să le întrebe. Aceasta după modelul "ca la ei în URSS."

Acest început de an este marcat în contradicție cu tortura spirituală și promovarea limbii de lemn, de Conferința prilejuită de deschiderea oficială a anului universitar ținută de decanul Grigore Popa în Aula Facultății de drept și în prezenta Regelui și a Reginei Mame Elena.

Bursier Rockefeller pregătit în focarul cultural de la Cam - brige, după ce fusese decorat cu "Coroana României" pentru participare la întregirea României, cadru didactic și savant de renume internațional, condeier calificat și Membru Corespondent al Academiei Române, adversar declarat al dictaturilor, acum pe 15-01-1946, la răscrucea dintre civilizație și asasinarea adevăului, i se oferă se cinstea de a prezenta o prognoză ^{cu} învătământului în libertate.

Cu o dezinvoltură și siguranță de sine, a subliniat câteva idei ce frământau pe toți precum că, marxismul este opus progresului, că evoluția se opune revoluției, că progresul uman nu se poate realiza decât prin dezvoltarea neîngrădită a spiritului... Accentuând că transformarea societății nu se poate înfăptui decât pe distrugerile materiale și umane, Grigore Popa a rămas un clarvăzător și peste doi ani când va vorbi despre superioritatea moralei creștine în timpurile de restriște prin care treceam, va deveni un dușman al regimului, murind în condițiile pe care le vom vedea la timpul potrivit.

În timp ce cursurile universitare continuau cu greutate mari, cei veniți în "furgoanele" sovietice, oameni subdezvoltați ca intelect, puși numai pe distrugere și jaf la drumul mare, care nu știau ce e logica și cultura, au și început să-și găsească acoliți, iar în jurul lui 30 Ianuarie au deslănțuit manifestări zgomotoase cu tot felul de lozinci și instrumente contondente, zi de zi.

Și unul ca Gheorghe Apostol anunța obiectivul urmărit:

"Zdrobirea imediată a inamicului principal al clasei muncitoare nu se poate realiza decât cu un guvern F.N.D. în fruntea țării..." Când pe 31 Ianuarie 1945 ziarele Dreptatea și Viitorul au răspuns aberațiilor programului FND, sindicatul tipografilor din Capitală subordonat aceluia Apostol, au refuzat tipărirea celor 2 ziare.

În fața acestei dezordini ce se amplifică, P.N.T. și P.N.L. fac declarații că Fnd-ul una spune și alta va face când ajunge la putere. El se ocupă de calomnierea figurilor reprezentative ale țării și de fărâmițarea partidelor politice ce le sunt adversare.

Pe 4 Februarie a început Conferința de la Yalta care s-a încheiat pe 11 Feb. cu rezultatele catastrofale care au dat mână liberă în Europa și au împărțit-o pentru aproape o jumătate de secol cu consecințele și mizeria ce s'au prelungit și în mileniul 3.

Dar acest tragism nu se bănuia de nimeni.

Cum, Churchill și Roosevelt să trădeze speranțele de libertate ?

În Tară, primul ministru general N. Rădescu încerca să țină piept comunistilor care începuseră iar asaltul prefecturilor și primăriilor. În sedința Consiliului de Ministri din 6 Feb. 1944 N. Rădescu sublinia în fața acestor răsmerite provocate de muncitori, că legea sindicatelor obligă această organizație să se abțină de la activități de natură politică și a încheiat cu precizarea:

"Dacă lucrătorii nu se vor cuminții, îi voi mobiliza."

Paralel Petru Groza manevrat de comunisti a lansat un apel din partea Frontului Plugarilor îndemnându-i ^{pe țărani} să înceapă împărțirea pământurilor imediat... Dar PNT-ul care conducea comisia pentru reforma agrară, prin ministrul Ioan Hudită, a publicat Proiectul de expropriere, iar reprezentanții FND din Comisie s-au retras spunând că Proiectul finalizat este o înșelătorie și tergiversare...

În fața anarhiei ce se întindea peste țară, generalul N. Rădescu a vrut să convoace o adunare publică în care să prezinte situația și măsurile ce intenționează să le ia în vederea rezolvării,

deoarece, prin presă nu se putea adresa, fiindcă aceasta era sub ordinile comunistilor, iar autoritățile sovietice s'au opus.

Tineretul, care eram preocupat de evoluția politică mergea pe la cluburile partidelor politice. Eu și mulți alții treceam zilnic pe la sediul din str. Clemenceau unde aflam noutățile din țară și străinătate, acolo fiind și redacția ziarului Dreapta.

Curiosi de ce va spune generalul Rădescu, pe care-l admiram pentru atitudinea hotărâtă de a salva țara din haos, ne-am gândit să mergem ^{la Scala} ~~pe~~ pe 11 Februarie la adunarea cetățenească. Împreună cu un coleg de la medicina veterinară - Dumitru Bușneag - am plecat și am ajuns destul de devreme la Scala. Am intrat în hol unde erau vreo 18-20 persoane. Unul așezat pe policoara de la casa de bilete ca pe scaun a strigat la un altul, care s'a apropiat și a spus: "Da, tovarăsu' Apostol".

La auzul numelui de care auzisem prin presă, m-am uitat mai atent bănuind că el este între organizatori, din partea adversă. Puțin mirat am intrat în sală. Sala plină și miros stătut. Ici, colo câte un loc. Ne-am așezat și noi. Oamenii moțăiau. Am intrat în vorbă cu cel de alături întrebându-l când începe:

Cred că pe la 11, a fost răspunsul.
Ne-am mirat că de la 8,30 s'a umplut sala.

Ce de-acum! De azi noapte suntem aici.
Nu ne-a mirosit a bine. Ne-am făcut semn și poate după un sfert de oră am iesit afară. Lumea începea să se adune în fața cinematografului în grupuri, unii cu pancarte pe care scria vrem pământ pentru țărani, vrem guvern FND...

De acum chiar devenisem curiosi, și discutam cu prietenul cum o să poată avea loc adunarea sau poate nu va avea loc în aceste conditii... Ne-am mai uitat pe la vitrine și în jurul orei 10,30 am auzit strigându-se "Regele și Patria"-Rădescu și ordinea", iar dinspre Maria Rosetti și-a făcut apariția o coloană de vreo 200 tineri ce veneau de la sediul P.N.L. și împărțea manifeste.

Am apucat și noi câte o mână de manifeste în timp ce coloana se îndrepta spre Piața Palatului Regal.

Noi doi, am început să împărțim manifeste și la un moment dat ne-am văzut înconjurați și strigând: "Vrem pământ pentru țărani".

Numărul celor veniți crescuse și se oprise circulația pe bulevard.

Spate în spate cu prietenul meu mergeam în direcția Pietii Române. Înspre noi își făceau loc doi generali care când au ajuns în dreptul nostru ne-au șoptit: Mergeti la Aro.

Ne-am făcut loc după cei doi militari și am iesit din strânsoare. Ne-am îndreptat spre ARO și am intrat în sală. După vreo 15 minute a sosit și coloana studentească venită dinspre Palat. După ei s-au închis usile.

La ora 11 și-a făcut apariția generalul Rădescu primit cu urale.

În discursul pe care l-a ținut a arătat situația grea din țară cu obligațiile armistițiului ce prevăd liniște în spatele frontului

și muncă pentru aprovizionarea celor ce luptă pentru noi în loc de a scoate oamenii din producție zi de zi să strige pe stradă, în loc să producă, să se acopere lipsurile ce le au ei și familia lor.

"Se vor găsi și câțiva mărunți nemernici care să caute să încurce lucrările, dar de acolo până a face din miniștrii sabotori și reactionari, îndrăzneala întrece măsura. O astfel de campanie veni-noasă nu este fără de înțeles... Protestez împotriva acestui vătămător de luptă politică și împotriva invinuirilor ce se aruncă asupra colaboratorilor mei... A subliniat faptul că sindicatele sunt profesionale, nu politice și n-au dreptul să cenzureze sau suspende apariția unor ziare...

Vorbind despre împropietărire a subliniat că luptătorii de pe front sunt cei care au dreptul la întâietate și să așteptăm venirea lor... nimeni n-are să se teamă de nimic dacă pășeste pe drumul drept. Și a terminat cerând de la toți înțelegere și cuminenie..

După aceia am aflat că în sala Scala când "muncitorii" nedormiți l-au auzit pe general vorbindu-le la megafon au început să urle și au ieșit afară cu Gh. Apostol și auzind megafoanele transmitând discursul, au început să rupă firele și să distrugă aparatele la care ascultau Bucurestenii.

A doua zi presa comunistă a început să-l atace pe generalul Rădescu despre sabotarea reformei agrare și au oprit publicarea conferinței.

Gheorghiu Dej a dat dispoziție ca agitatorii să iasă la sate și să înceapă împărțirea pământului.

În sera de 12 Feb. generalul Rădescu a reușit să se adreseze Țării prin radio explicând că FND-istii au ocupat cu circa 1000 de persoane sala în tot timpul nopții precedente și a fost nevoit să găsească altă sală în care să asculte publicul doritor să audă munca depusă de guvern în slujba Țării... și a încheiat cuvântul adresat muncitorimii: "N-aveți prieten mai bun decât mine, prieten

cu totul dezinteresat...am interesul ce-l port pentru binele vos-
tru.Si nu este nimeni care să gândească mai mult decât mine ca să
îmbunătățesc situatia prin îmbunătățiri reale...

Rusii erau nemulțumiți și consilierul Pavlov transmitea la Mo-
cova informatii mincinoase si incita pe comunisti la acțiuni.

Pe 13 Februarie în Adunarea convocată după tipicul moscovit ca
răspuns la discursurile lui N.Rădescu,comunistul Gheorghiu Dej a
spus în Piata Natiunii:

"Să nu aveti nici un fel de șovăială față de acești câini tur-
bați,unde îi întâlniti loviti-i cu toată hotărârea, striviți-i."

În Consiliu de miniștri din 14 feb. ¹⁹⁴⁵ se anunță că primul minis-
tru a dat ordin ca "la acțiuni de forță să se răspundă cu forță"
iat Teohari Georgescu care era subsecretar de stat a comunicat ca
să nu se respecte acest ordin dat de N.Rădescu.

La acest act de insubordonare,pe 16 Feb.în Consiliu de Miniștri
generalul Rădescu a declarat:Am informatii din Dolj,Ialomița,Dâmbo-
vița că s'a început parcelarea moșiilor.Intreb;cu ce drept?,în
situatia pe care o am,mă voi opune cu toate puterile;dacă e nevoie
să ajungem la război civil,il voi face...ori care ar fi consecințe-
le, pentru mine fac si imposibilul să intre lucrurile în legalita-
te și să păstrez ordinea în țară.

Provocările continuă.Tătăărăscu se duce la Ambasada sovietică și
își oferă serviciile ca să fie transmise la Moscova.

Scânteia din 18 Feb.publică o scrisoare din 16 Februarie a 11
profesori universitari care acuză pe Generalul Rădescu de neapli-
carea clauzelor Convenției de Armistitiu și tergiversarea reformei
agrare cerând formarea unui Guvern F.N.DI. Printre aceste cadre
universitare ce se alătură comuniștilor erau:C.I.Pathon,Traian Să-
vulescu,Emil Condurachi,C.Daicovici,Al.Rosetti,Mihai Ralea,Andrei
Otețea,George Oprescu,Grigore Moisil,Maihai Beniuc, C.Balmuș.Aces-
tia vor fi elementele distructive ale învățământului universitar
la care se vor alătura în curând si alți oportuniști.

DECLANSAREA ACTIUNILOR SANGEROASE

Din lagărul de la Ploiesti aflăm că în noaptea de 12/13 Februa-
rie 1945 au evadat doi legionari, Bozdoc Gheorghe din Sinaia și An-
toniac Ion din Ploiesti, amândoi în legătură cu centrul de rezis-
tentă de pe muntele Ciucaș. Fiind trădate gazdele, acestora se pun
pânze și în decurs de 3-4 zile sunt arestați 15 membrii și gazde-
a-le organizatiei. După lupte pe străzile Ploiestiului au
fost răniți din ambele tabere. Printre cei prinși se află figuri
de vechi luptători împotriva regimului Antonescu, unii din timpul
rebeliunii, printre ei aflându-se: învățător Lungu Dumitru, subingi-
ner Sadovanu Ion, inginer Dragon Gheorghe, Vasilescu Matei, Georgescu
Georgeta, Bac Nicolae, Udrescu Gheorghe și alții. Se pare că la baza
acestei acțiuni ar fi stat destăinuirile unui Bogdanovici Șura, a-
restat la București.

La Arad un agent comunist Nedici cu un comando au terorizat
muncitorii de la U.T.A și au devastat sediul PNT al ziarului "Ro-
mânia democrată" rănind și arestând pe redactorul responsabil, Ion
Teodorescu-Făget și profesorii Ciontea Eugen și Țăranu Ion, plus în-
că 3-4 persoane, trimitându-le la Curtea Martială-Timisoara.

Cel mai sângeros incident a avut loc la uzinele "Malaxa" și ne
este relatat de muncitorii scăpați de acolo. În ziua de 19 Feb. 1945
urmau să țină alegeri pentru schimbarea comitetului din care Mauri-
ciu Vasile și Licinschi Max terorizau muncitorii. Un domn Mărcules-
cu arată că față de abuzurile săvârșite de comitet, muncitorii peste
3.500 și-au dat azeziunea pentru alegerea unui alt comitet. Atunci
Mauriciu Vasile a sărit pe scenă asupra lui Mărculescu bătându-l
și umplându-l de sânge. Câțiva soldați sovietici care erau în sală
l-au ridicat pe Mărculescu ducându-l până la poartă să-l scoată
din uzină, dar au intervenit muncitorii și l-au adus pe brațe în
sală, unde a început votarea, în prezenta unui magistrat militar.

Până la ora 9 seara au votat 1500 muncitorii și urna s'a sigilat

urmând să se continue a doua zi.

Dar a doua zi președintele sindicatului CFR a sosit cu 2 mașini încărcate cu ziarul Scânteia și au forțat poarta uzinei intrând înăuntru. Alte 5 camioane cu muncitori de la CFR și STB au pătruns în curtea uzinii bruscând pe funcționari, pe ing. Cardaș, Ioanicioiu, Litic și alții. Muncitorii alarmați lasă lucru și reușesc să dea afară pe impostori, soldându-se cu răniți de ambele părți.

Dar alte grupuri înarmate de CFR-isti și STB-isti sosesc având în frunte pe Mauriciu Vasile care cu pistolul în mână trage în plin, încărcător după încărcător lăsând pe jos morți și răniți. Muncitorii uzinei rezistau cu piepturile.

În fața rezistenței înversunate, un grup de 12 asediatori pornesc în front spre pavilion trăgând cu mitraliera. Alți trăgători asaltează de la poarta 2 tot cu focuri de mitralieră. Au fost arestați colonelul Niculescu, Scarlat, Stăncălie, Negruzzi, Predoi și alții vreo zece.

Aproape de prânz a sosit Gheorghiu Dej care a declarat reinstalat vechiul comitet.

Au apărut și o serie de ministrii ca să constate abuzurile, printre ei numărându-se Constantin Brătianu, C. Zamfirescu-Cățeasa, Lotar Rădăceanu, Virgil Solomon, Mihai Răutu și alții.

Dar ordinea nu se va putea restaura în uzină. Vor urma arestări și trimiterea în lagărul de la Caracal.

Incidente armate mai au loc în țară și comunistii umblă înarmați prin orașe sfidând populația.

Se intrase în faza premergătoare răsturnării guvernului Rădescu sub privirile și chiar ajutorul armatei sovietice.

Generalul Rădescu pe 19 Feb. a obținut semnătura Regelui pentru desființarea celor trei Subsecretariate de Stat de la Ministerul de Interne, dar Teohari Georgescu refuză să părăsească biroul.